

GUD ÄR NÄRMARE ÄN DU TROR

Predikotema våren 2007

Korskyrkan Borås den 22 april 2007, av Micael Nilsson

Söndagens tema: Sju sätt att växa på

Det finns dagar då jag tycker att mitt arbete är oerhört svårt. Svårt därför att det sträcker sig över så vida fält. Men det svåraste jag tycker att jag någonsin stått inför, den mest komplexa och utmanande uppgift jag haft i livet har ändå varit en annan än mig yrkesroll. Nämligen den fantastiska uppgiften, den stora förmånen och den respektingivande utmaningen att vara förälder.

När jag ännu var en ung man som drömde om framtiden hade jag nog ganska många åsikter om hur det skulle gå till, vad en bra förälder var och vilken slags pappa jag skulle vilja vara. Den 15 november 1986 kom verkligheten ifatt. Då föddes vår son.

Till att börja med tycker jag att jag fick ett ganska bra grepp om hur det skulle gå till. Han åt, sov, behövde blöjbyte, åt, sov och sov... till dess det var dags för oss att gå och lägga oss. Kommunikationen var på den tiden enkelt och basal. Den bestod av leenden och joller. Men snart dög inte det längre. Just när jag hade fått in jollrandet ville det lilla barnet ha nya utmaningar. Då skulle det vara ord. ”Mamma, pappa, lampa...” Och så höll det på.

Så blev barnet en tonåring. Och jag kunde glömma allt jag hitintills hade lärt mig. Nu blev plötsligt kommunikation någonting helt annat än det förr hade varit. Som samtalspartner var jag nu ungefär lika intressant som en gammal lagårdsdörr.

Mina barn började också tala ett språk jag inte kunde. Det hade liknande drag med den svenska jag lärt mig i skolan, men orden tycktes ha fått en annan mening. Jag påmindes om detta i gudstjänsten förra söndagen när de fina små flickor som dansat sin dans för oss fick erkännandet: - *Visst är de grymma?* Då kom jag ihåg att på min tid betydde ordet grym någonting helt annat.

Men nu är min son inte tonåring längre, och jag är med om någonting nytt och fantastiskt, nämligen detta att få ha vuxna, stimulerande samtal med mina barn. Och jag upptäcker att de vet saker och ting om sådant jag inte hade en aning om. Barn förändras!

Men det har, ärligt talat, alltid tagit lång tid innan jag förstått det. Jag inser idag att jag ibland har talat till 10 åringen som man talar till en 7 åring, till tonåringen som man talar till ett barn och ibland till en ung man som man talar till en tonåring. Och det har alltid tagit lång tid innan jag insett hur fel jag gjort och att man måste tala till människor utifrån deras nya förutsättningar.

Och inte nog med det. Våra tre barn är tre väldigt olika individer. Det sätt som jag kunde tala till mitt första barn på fungerade inte alls med mitt andra barn. Och det sätt jag kunde tala till mitt andra barn på fungerade inte alls på mitt tredje barn. Varje förälder måste nämligen lära sig hur man talar till vart och ett av sina barn i olika situationer av livet.

Lyssna: Gud har många barn. De är varandra ofta mycket olika. Men Gud vet hur han ska tala med var och en av dem för att var och en ska förstå. Aposteln Petrus skriver, 1 Pet 4:10: *”Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds nåd i dess många former.”* Guds nåd har många former. Guds nåd förmedlas på många sätt. Men för oss alla gäller en och samma kallelse. I Ef 4:23 skriver aposteln Paulus: *”Se till att ni förnyas i ande och förstånd.”* - *Se till att ni förnyas.* - *Se till att ni växer.* - *Se till att ni utvecklas.* - *Se till att ni mer och mer lär känna Kristus.*

Detta är någonting som varje kristen är kallad till, personligen, av Gud själv. Du är ansvarig att se till att du förnyas. Andra kan hjälpa dig. Faktum är att andra måste hjälpa dig. Du kan av inte klara det helt på egen hand.

Andra kan hjälpa dig, men ingen annan kan ta ansvaret istället för dig. Någon kan läsa Bibelns för dig, men ingen kan läsa Bibeln istället för dig.

Ibland möter jag dem som försvarar sitt ställningstagande att inte längre gå till kyrkan, eller kanske t.o.m. att inte längre leva ett kristet liv, med att kyrkan har brister och att andra har gjort fel. Men andras brister kan inte vara försvar nog för mig att inte ta tag i mina egna brister. Den dag jag ska redovisa vad jag gjorde av mitt enda liv inför den Gud som gav mig livet kan det inte vara försvar nog för att jag valde att satsa på mig själv och mitt eget att andra gjorde detsamma. Varje människa står med sitt liv inför Gud. Och du är kallad att se till att du utvecklas och växer. Det är samma kallelse för oss alla. Men det är också sant att Gud ger oss olika möjligheter att svara upp mot den. Guds nåd har många former.

Gud vet hur han ska tala till oss på olika sätt, eftersom han har skapat oss med olika förutsättningar. I sin bok *"Gud är närmare än du tror"* nämner John Ortberg sju *"stigar"* vi kan gå på för att komma närmare Gud:

Den första stigen är den intellektuella stigen

På den intellektuella stigen vandrar de som kommer närmare Gud när de får veta mer om Gud. Om du är en av dem tycker du mycket om att studera Bibeln. Du älskar andra böcker också. Jag är en av dem som gärna går den här stigen i mitt eget sökande. Jag älskar att läsa, tänka och fördjupa mig. Min fru vägrar att gå med mig in i en bokhandel, för att inte säga in i ett gammalt härligt och dammigt antikvariat. Hon påstår att jag kan stanna där hur länge som helst.

En biblisk person som följde den intellektuella stigen var aposteln Paulus. Paulus var studerad. Hans rika tankevärld har utmanat oss i snart tvåtusen år.

Om du är en sådan människa går vägen till ditt hjärta för det mesta genom din hjärna. Du har ett behov att fördjupa dig i böcker och genom god undervisning. Du känner dig som mest levande när dina tankar får ny näring.

Det finns mycket gott med detta. Paulus skrev ju att vi skulle se till att vi förnyas i ande och *förstånd*. Faran med den här stigen är att man kan utveckla sin hjärna utan att utveckla sitt hjärta. Paulus varnar för det när han skriver, 1 Kor 8:1: *"... kunskapen gör oss uppblåsta, det som bygger upp är kärleken."* Alltså bör du se till att du växer i tillbedjan i takt med att du växer i kunskap. Kunskapen kan göra en människa stolt. Det var vid kunskapens träd i skapelsens gryning som människan fattades av högmod och lämnade Gud. Men om kunskapen verkligen tar oss till Kristus kommer den också att få oss att vilja tillbe Kristus.

En annan stig är relationsstigen

Människor som vandrar relationsstigen känner sig mest tillfredsställda när de får omge sig med meningsfulla relationer. Jesus säger att när två eller tre är församlade i hans namn kommer han att finnas mitt ibland dem. Relationsmänniskorna förstår dessa ord väl.

Relationsmänniskorna tycker om att bilda smågrupper. De bildar smågrupper i kyrkan, på jobbet, i grannskapet och kanske t.o.m. i hissen. Om du är en sådan människa har du kanske gjort dina största och viktigaste andliga upplevelser tillsammans med andra, och kanske genom att Gud talade till dig genom någon annan människa.

Det finns mycket gott att säga om relationsstigen eftersom den harmonierar så väl med Guds församlingstanke.

Faran med den stigen är att relationsmänniskorna ibland sprider ut sig på en alltför stor yta, utlämnar sig överallt till dess att de riskerar att förlora sin integritet, sin kärna. Man kan också bli allt för beroende av andras åsikter och därmed börja driva vind för våg. Paulus skriver, Gal 1:10: *"Är det människor jag nu vill vinna för mig – eller Gud? Söker jag vara människor till lags? Om jag ännu ville vara människor till lags, skulle jag inte vara Kristi tjänare."*

Den tredje stigen kallar vi för tjänandets stig

De som vandrar den stigen är lyckligast när de får tjäna andra. När Jesus sa att det vi gjort mot *"dessa minsta som är mina bröder det har ni gjort för mig"*, så förstår de tjänande människorna det precis. Detta är ett ledord i deras liv. Om du är en av dem känner du dig kanske obekvämt i en situation där du inte har en tydlig uppgift. Om du kan göra någonting däremot, då trivs du.

Detta är också på många sätt gott. Jesus säger att han kommit för att tjäna och inte för att betjänas. Att tjäna andra är alltså att följa Jesus och att lära känna honom i praktiken.

Faran med tjänandets stig är att de människor som vandrar den ibland tror att Gud bara är nöjda med dem när de är aktiva. Och i längden sliter det på glädjen. Tjänande människor behöver lära sig att inte bara vara givare utan också att bli mottagare, d.v.s. att själva bli stilla och ta emot Guds kärlek. Är du en av dem kan du behöva öva på kung Davids bön, Ps 131:1-2: *"Herre, mitt hjärta står inte efter vad högt är, och mina ögon ser ej efter vad upphöjt är, och jag umgås inte med stora ting, med ting som är mig för svåra. Nej, jag har lugnat och stillat min själ, som ett avvant barn i sin moders famn, ja, som ett avvant barn, så är min själ i mig."*

En annan frestelse för den som själv ofta tjänar är att börja se ner på den som inte är lika benägen att hjälpa till. Tjänande människor känner sig ibland utnyttjade.

Den fjärde stigen är tillbedjans stig

Kung David var en av dem som vandrade den stigen. Han skrev, Ps 122:1: *"Jag gladdes, när man sade till mig: 'Vi skall gå till Herrens hus.'"*

Om du är en av dem som går på tillbedjans stig så är detta din bibelvers. Då är det en glädje för dig att gå till en gudstjänst där du får ge uttryck för din kärlek till Gud i lovsång och bön. Du upplever Guds närvaro när du tillber. Jag citerar John Ortberg: *"Samtidigt som de intellektuella typerna tittar på klockan och längtar efter att predikan ska börja ropar du inombords: 'Sjung den en gång till!'"*

När jag ibland, efter en gudstjänst, kanske talar med någon tillbedjande personlighet, och kanske därefter med någon som helst väljer den intellektuella stigen och kanske till sist med en utpräglad relationsmänniska får jag ofta tre helt olika utvärderingar samma gudstjänst och dessutom en massa helt skilda önskemål inför framtiden!

Det finns mycket gott med tillbedjans stig. Människan är nämligen skapad för tillbedjan. Tillbedjan är intimitet med Gud. När du tillber Gud är du mitt i livet och mitt i din djupaste kallelse.

Men också vid den här stigen finns faror. Människor som vandrar den riskerar ibland att börja se ner på andra som inte har lika lätt att uttrycka sig.

De måste också se upp med att hamna i en andlighet som bygger på upplevelser snarare än på Gud. För att undvika det kan man behöva återställa sitt fokus genom att tillbe Gud på ett nytt sätt, kanske utan musik och i ensamhet.

Den femte stigen är aktivismens stig

Om du är en av dem som går den stigen har du mycket energi. Du säger: - *Någon måste göra något*, och anmäler dig genast som frivillig.

När Jesus drev ut köpmännen ur templet kom lärjungarna ihåg det gamla bibelordet som sa: *"Lidelsen för ditt hus skall förtära mig."* Du är driven av lidelse.

Ett bibliskt exempel är Nehemja. Nehemja som såg Jerusalem förstört och bestämde sig för att bygga upp staden igen. Nehemja sa: *"jag bad till min Gud och sade till kungen..."* Dessa ord är kännetecknande för aktivisterna. För dem går bön och handling alltid hand i hand.

En risk för aktivister är att de ibland brinner så mycket för sin sak att de blir okänsliga för andra människors tankar och känslor. Ibland har aktivister också svårt att skilja mellan Guds kallelse och sitt eget behov att handla.

Är du en aktivist har du ett viktigt bidrag att ge till Guds kyrka, men du behöver också lära dig stillhetens och lyssnandets discipliner.

Vår näst sista stig är bönens stig

Om detta är din stig älskar du att ha långa ostörda stunder för dig själv. Guds närvaro blir tydligast för dig när du sliper störningsmoment. Om du får för mycket att göra eller för många människor omkring dig känner du dig snart otillräcklig. Du behöver få tid för att lyssna till Gud, i ensamhet och stillhet. Det är helt enkelt nödvändigt för att du ska må bra. John Ortberg skriver: *"Det finns en intressant skillnad mellan aktivisten och bönemänniskan. När en aktivist säger: 'Jag ringer upp dig', betyder det: 'Jag ringer upp dig så fort jag kommer hem, eller ännu tidigare, eftersom jag har mobilen med mig hela tiden. När en bönemänniska säger samma sak betyder det: 'Jag ringer upp dig innan jag dör.' Förmodligen strax innan."*

En fara för dig som vandrar denna stig helst av allt är att du kan bli inbunden och isolerad på ett sätt som inte alltid är sunt. Alltså behöver du också lära sig att gå några sträckor på relationsstigen då och då.

De sista stigen är skapelsens stig

De som helst tar den stigen läser naturen som ett femte evangelium. Skönheten, det storslagna och det vackra hjälper dem att möta Gud. Bibeln säger: *"himlen förkunnar Guds härlighet"*. Dessa människor hör den förkunnelsen särskilt väl, anar Gud i en blomma, ser upp mot stjärnorna och beundrar Skaparen och anser att lövsångaren är den största av alla lovsångare. Jesus vandrade ofta denna stig, drog sig undan för att ta båten över sjön, söka Gud på ett berg eller vara ensam i ödemarken och han säger åt sina lärjungar att se på fåglarna och på markens liljor för att lära sig något om Gud.

De som går skapelsens väg måste se till att den inte blir en flyktväg. I vår tid finns det en tendens att tänka: - *Jag behöver inte kyrkan. Jag kan tillbe Gud på egen hand i naturen.* Men

Bibeln varnar oss för att inte försumma kyrkans sammankomster. Och den Gud som skapat naturen har också skapat människans till sin avbild. Skapelsemänniskorna måste också lära sig att gå den intellektuella vägen och att då och då vandra relationsstigen för att dela andras upptäckter och tankar.

Vad ska vi nu, slutligen, göra av detta?

För det första är detta en viktig undervisning av rent själavårdande skäl. Ser du att ditt sätt att fungera är legitimt, gott och rätt? Gud har skapat dig och kan tala till dig just med de förutsättningar du har.

Din väg är god om du låter den bli din väg till Gud.

För det andra kan denna karta med olika stigar hjälpa dig att orientera dig. Du ska inte bara vandra en enda stig. Du har nog en, eller några huvudstigar, vägar som du gärna vandrar, men du kan också behöva bredda dig så att du då och då vandrar på alla dessa stigar någon gång. Du är kallad att växa, utvecklas och förnyas, och det finns alltså många goda sätt att se till att det sker.

Nu ska vi ta en stund för bön. Gud har många sätt att tala. Gud kan tala så att du förstår. Men ett är säkert. När Gud har talat måste du ge ditt svar. Bönestunden som följer kan vara en stund där du låter Gud tala och där du svarar. Bönestunden kan vara en stund där du funderar över vilka vägar du oftast och helst väljer, och där du frågar Gud om det finns någon av dessa vägar som Gud ytterligare vill leda dig in på de dagar som följer.